तमेवाह ॥ एताविति ॥ छद्मना विश्वासार्थं ऋषिवेषेणेत्यर्थः ॥ ध्रुवमित्युत्प्रेक्षायां ॥ अतोज्ञात्वा प्रस्थातव्यमित्याशयः ॥ ६ ॥ ततः सुग्रीवोक्त्यनंतरं सुग्रीवसचिवास्तौ परमधन्विनौ अतएव शंकास्पदौ दृष्ट्वा तस्मात्पूर्वमधिष्ठिताद्गिरितटादन्यत्तस्यैव गिरेः शिखरं जग्मुः सुग्रीवेणसहेतिशेषः॥ अन्यंशिखरमितिपाठे पुंस्त्वमार्षं॥७॥ते क्षिप्रं शिखरांतरमभिक्रम्य प्राप्य यूथपर्षभं वानरश्रेष्ठं सुग्रीवं परिवार्योपतस्थिरे उपविष्टाः ॥ ८ ॥ उक्तमेव विवृणोति ॥ एवमिति ॥ उक्तरीत्या स्थितिगतिभयाभयसुखदुःखादावे

॥७॥

एतौवनमिदंदुर्गंवालिप्रणिहितौध्रुवं ॥ छद्मनाचीरवसनौप्रचरंताविहागतौ ॥ ६ ॥ ततःसुग्रीवसचिवादृष्ट्वापरमधन्विनौ ॥ जग्मुर्गिरितटात्तस्मादन्यच्छिखरमुत्तमं ॥ ७ ॥ तेक्षिप्रमभिगम्याथयूथपायूथपर्षभं ॥ हरयोवानरश्रेष्ठंपरिवार्योपतस्थिरे ॥ ८ ॥ एवमेकायनगताःप्लवमानागिरेर्गिरिं ॥ प्रकंपयंतोवेगेनगिरीणांशिखराणिच ॥ ९ ॥ ततःशाखामृगाःसर्वेप्लवमानामहाबलाः ॥ बभंजुश्चनगांस्तत्र पुष्पितान्दुर्गमाश्रितान् ॥ १० ॥ आप्लवंतोहरिवराःसर्वतस्तंमहागिरिं ॥ मृगमार्जारशार्दूलांस्त्रासयंतोययुस्तदा ॥ ११ ॥ ततःसुग्रीवसचिवाःपर्वतेंद्रेसमाहिताः ॥ संगम्यकपिमुख्येनसर्वेप्रांजलयःस्थिताः ॥ १२ ॥ ततस्तुभयसंत्रस्तंवालिकिल्बिषशंकितं ॥ उवाचहनुमान्वाक्यंसुग्रीवंवाक्यकोविदः ॥ १३ ॥ संभ्रमस्त्यज्यतामेषसर्वैर्वालिकृतेमहान् ॥ मलयोयंगिरिवरोभयंनेहास्तिवालिनः ॥ १४ ॥ यस्मादुद्विग्नचेतास्त्वंविद्रुतोहरिपुंगव ॥ तंक्रूरदर्शनंक्रूरंनेहपश्यामिवालिनं ॥ १५ ॥ यस्मात्तवभयंसौम्यपूर्वजात्पापकर्मणः ॥ सनेहवालीदुष्टात्माननेपश्याम्यहंभयं ॥ १६ ॥

कायनमेकमार्गसमानत्वं गताः गिरेः प्रागधिष्ठितगिरिशृंगाद्गिरिं तस्यैव शिखरांतरं मृगत्रासादिकुर्वंतोययुर्गतवंतः॥९॥ ॥१०॥११॥ सुग्रीवसचिवाहनुमदादयः ॥१२॥ वालिकिल्बिषेण वालिप्रवर्तनया किल्बिषाद्बधाच्छंकितं॥१३॥संभ्रमश्चित्तक्षोभः ॥ वालिकृते वालिनिमित्तं ॥ सर्वैर्वानरैः मलयोमलयपर्यायोक्रष्यमूकः ॥ १४ ॥ यस्माद्वालिनः ॥ १५ ॥ तदेवाहादराद्यस्मात्तवेति ॥ पूर्वजाद्वालिनः इह पर्वते तस्मात्ते भयं नपश्यामीत्यन्वयः ॥ १६ ॥